

Dosarul nr.1a-2073/18

nr. 02-1a-22364-31102018

DECIZIE

13 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău,

în componența:

Președintele ședinței de judecată, judecător

Pleșca Ion

judecători

Negru Maria
Spoială Alexandru

grefier

Țigănașu Adelina

cu participarea:

procurorului

Harti Vladislav

avocatului

Tatarciuc Victor

a judecat, în ședință publică, apelul procurorului în Procuratura Anticorupție, XXXXXXXXXX, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul central) nr.1-642/17 din 17 octombrie 2017, în cauza penală privind condamnarea lui

XXXXXXXXXX,XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, căsătorit, are un copil minor, supus militar, studii superioare, temporar neangajat în câmpul muncii, fără antecedente penale, moldovean, cetățean al Republicii Moldova,

în comiterea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.2 lit. b) Codul penal.

Termenul de examinare a cauzei în prima instanță: 07 septembrie 2017 – 17 octombrie 2017, în instanța de apel: 14 noiembrie 2017 – 08 februarie 2018, instanța de recurs: 28 mai 2018 – 25 septembrie 2018, instanța de apel: 31 octombrie 2018 – 13 februarie 2018.

Procedura de citare legal executată.

Procurorul pledează pentru admiterea apelului declarat.

Avocatul inculpatului solicită respingerea apelului în partea pedepsei complimentare și a confiscării.

Asupra apelului, în baza materialelor din dosar și a argumentelor prezentate în ședința de judecată, Colegiul penal –

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul central) nr.1-642/17 din 17 octombrie 2017 a fost hotărât: 1) a-l recunoaște pe XXXXXXXXXX vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.326 alin. 2 lit. b) Codul penal și, în baza acestei Legi, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ Codul de procedură penală, i se stabilește pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 2700 (două mii șapte sute) unități convenționale; 2) s-a respins ca neîntemeiată solicitarea acuzatorului de stat privind dispunerea confiscării speciale în conformitate cu art. 106 Codul penal, a sumei de 600 euro din contul inculpatului XXXXXXXXXX; 3) s-a respins ca neîntemeiată cererea acuzatorului de stat cu privire la încasarea din contul inculpatului XXXXXXXXXX, a cheltuielilor de judicare; 4) corpul delict: telefon mobil de model „Samsung” J500/F/DS de culoare aurie și husă de culoare neagră ridicat de la Pîrău Teodor, să fie confiscat în proprietatea statului, după devenirea definitivă a sentinței. Corpul delict: telefon mobil de model „Nokia” ridicat de la Bulgari Anatolie, de păstrat până la adoptarea soluției definitive pe cauza penală disjunctivă în privința Bulgari Anatolie. Corpurile delict: un CD cu înscrisuri video din XXXXXXXXXX, două CD-uri cu număr de inventar DAO a CNA 2724/17. 2725/17 cu interceptări telefonice pertinente, rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui; 5) măsura preventivă arestul la domiciliu aplicată inculpatului XXXXXXXXXX se înlocuiește cu măsura preventivă a obligării de a nu părăsi localitatea până la intrarea în vigoare a sentinței, cu revocarea ulterioară a acesteia.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, inculpatul Pîrău Teodor acționând intenționat și din interes material, în luna octombrie a anului 2016, susținând că împreună cu cet. Bulgari Anatolie Ion era influențat asupra angajaților din cadrul DÎT și CCA mun. Chișinău a

Octombrie a anului 2016, susținând ca împreună cu cet. Bulgari Anatolie Ion are influența asupra angajaților din cadrul DÎT și CCA mun. Chișinău a ÎS „CRIS Registru”, care în conformitate cu prevederile art. 123 Cod penal întrunesc calitățile de persoane publice, în atribuțiile de serviciu ale cărora intră obligația de calificare a conducătorilor auto, de examinare a cunoștințele teoretice și practice în domeniul (circulației rutiere în cadrul examenelor pentru obținerea permisului de conducere auto și, respectiv, eliberarea permiselor de conducere auto, în scopul de a-i determina pe aceștia să evalueze pozitiv cunoștințele în cadrul examenelor practice ce urmează să le susțină XXXXXXXXXXXX și soțul ei, Guja Stanislav, și respectiv să le elibereze permisele de conducere auto solicitate. Pirău Teodor personal a pretins, pentru sine și pentru Bulgari Anatolie de la XXXXXXXXXXXX mijloace bănești ce nu i se cuvin în sumă de 1200 euro echivalentul a 26 347 lei. Astfel, în scopul realizării intențiilor sale criminale, în una din zilele de la sfârșitul lunii octombrie a anului 2016, Părău Teodor, susținând în continuare că împreună cu Bulgari Anatolie are influența asupra angajaților din cadrul DÎT și CCA mun. Chișinău a ÎS „CRIS Registru”, care urmează să aprecieze cunoștințele teoretice și practice ale cet. XXXXXXXXXXXX și Guja Stanislav în cadrul examenului pe care urmează să-l susțină ultimii, pentru obținerea permisului de conducere, a pretins și a primit personal de la XXXXXXXXXXXX, în municipiul Chișinău în preajma DÎT și CCA mun. Chișinău a ÎS „CRIS Registru” situat pe str. Salcimilor, 28 sectorul Botanica mun. Chișinău, pentru sine și Bulgari Anatolie suma de 1200 euro, iar ulterior, la sfârșitul lunii octombrie 2016 a transmis lui Bulgari Anatolie, în mun. Chișinău pe str. Vadul lui Vodă din sectorul Ciocana în preajma unei stații de alimentare PECO din suma de 1200 euro pe care a primit-o de la XXXXXXXXXXXX, suma de 600 euro echivalent a 13 173,5 lei preținși de către ultimul, sub pretextul ca acesta să-i transmită în scopul realizării influenței promise, angajaților DÎT și CCA mun. Chișinău a ÎS „CRIS Registru” pentru ca aceștia să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale și în rezultat să evalueze pozitiv cunoștințele în cadrul examenelor practice ce urmează să le susțină XXXXXXXXXXXX și soțul ei, Guja Stanislav.

3. Nefiind de-acord cu sentința Judecătorei Chișinău (sediul Central) nr.1-642/2017 din 17 octombrie 2017, procurorul în Procuratura Anticorupție (oficiul Nord) XXXXXXXXXXXX, în termeni legali a declarat apel, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței judecătorei Chișinău sediul central din 17 octombrie 2017 în partea ce ține de respingerea aplicării pedepsei complementare în baza art. 65 CP, respingerea încasării cheltuielilor de judecată în sumă de 2258 lei și respingerea aplicării confiscării speciale în baza art. 106 CP, dispunând rejudecarea cauzei de către instanța de apel cu pronunțarea unei noi hotărâri în partea respectivă prin care lui XXXXXXXXXXXX să-i fie aplicată pedeapsa complementară în baza art. 65 Cod penal privirea de dreptul de a ocupa funcții publice în cadrul MAI pe un termen de 3 (trei) ani. A confiscat de la inculpatul Pirău Teodor suma de 600 euro, cu trecerea forțată și gratuită a mijloacelor bănești nominalizate în folosința și proprietatea statului. A încasa de la Pirău Teodor în folosul statului cheltuieli judiciare în sumă de 2258 lei în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală.

4. În ședința instanței de apel, procurorul Harti Vladislav a pledat pentru admiterea apelului, conform limitelor rejudecării cauzei. Apărătorul inculpatului a solicitat respingerea apelului declarat. Inculpatul, prin cerere, a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa.

5. Colegiul penal, audiind participanții prezenți, examinând materialele cauzei penale, consideră apelul declarat ca fiind fondat și pasibil de a fi admis, cu casarea parțială a sentinței în partea ce se referă la pedeapsa complementară și confiscare, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță din următoarele considerente.

9. Conform art.414 alin.1-2 Codul de procedură penală, *instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal.* Prin urmare, declanșând o continuare a judecării cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată declanșat, produce un efect devolutiv complet, în sensul că, provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept, în privința persoanelor care l-au declarat.

10. Conform art.415 alin.1-2 Codul de procedură penală, *instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: 1) respinge apelul, menținând hotărârea atacată, dacă: a) apelul a fost depus peste termen, cu excepția cazurilor prevăzute în art.402; b) apelul este inadmisibil; c) apelul este nefondat; 2) admite apelul, casând sentința parțial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art.409 alin.(2), și pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță; 3) admite apelul, casează sentința primei instanțe și dispune rejudecarea de către instanța a cărei hotărâre a fost anulată. Rejudecarea de către instanța a cărei hotărâre a fost anulată se dispune numai atunci când nu a fost citat inculpatul, nu i s-a asigurat dreptul la interpret, nu a fost asistat de un avocat sau au fost încălcate prevederile art.33-35. Sentința poate fi casată numai cu privire la unele fapte sau persoane ori numai în ce privește latura penală sau latura civilă, dacă aceasta nu împiedică soluționarea justă a cauzei.*

11. Conform art.419 Codul de procedură penală, *rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în prima instanță. Conform art.436 alin.1-4 Codul de procedură penală, procedura de rejudecare și limitele acesteia a cauzei după casarea hotărârii în recurs se desfășoară conform regulilor generale pentru examinarea ei; pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs sînt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămîne cea care a existat la soluționarea recursului; cînd hotărârea este casată numai cu privire la unele fapte sau persoane ori numai în ce privește latura penală sau civilă, instanța de rejudecare se pronunță în limitele în care hotărârea a fost casată; la rejudecarea cauzei este interzisă aplicarea unei pedepse mai aspre sau aplicarea legii privind o infracțiune mai gravă decît numai dacă hotărârea inițială a fost casată în baza recursului declarat de procuror sau în interesul părții vătămate din motivul că pedeapsa fixată era prea blîndă, sau în baza recursului procurorului care a solicitat aplicarea legii privind o infracțiune mai gravă.*

12. Astfel, Colegiul penal reține că vinovăția și pedeapsa principală stabilită inculpatului a fost verificată de către instanța de recurs, fiind emisă și decizia Curții Supreme de Justiție nr.1ra-1236/2018 din 25 septembrie 2018. Concluziile referitor la pedeapsă din prezenta decizie și din decizia sus-menționată a instanței de recurs (care este o decizie irevocabilă și constituie autoritatea lucrului judecat) sunt similare.

13. Colegiul penal reține că, deși la articolul inculpatului nu este prevăzută aplicarea pedepsei complementare în mod obligatoriu, totuși instanța de judecată, în procesul de individualizare a pedepsei, este în drept să aplice persoanei recunoscute vinovate și pedeapsa complementară, dacă va considera că scopul pedepsei va atins prin aplicarea și a unei pedepse complementare. Dispozițiile art.65 Cod penal, prevăd că privirea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate constă în interzicerea de a ocupa o funcție sau de a exercita o activitate de natura aceleia de care s-a folosit condamnatul la săvârșirea infracțiunii.

14. Astfel, în speța dată, Colegiul penal consideră necesar de reținut prevederile art.65 alin.3 Codul penal, conform cărora poate fi aplicată pedeapsa complementară și în cazurile când nu este prevăzută în calitate de pedeapsă pentru infracțiunile din Partea specială a prezentului cod, dacă, ținând cont de caracterul infracțiunii săvârșite de cel vinovat în timpul îndeplinirii obligațiilor de serviciu sau în timpul exercitării unei anumite activități, instanța de judecată va considera imposibilă păstrarea de către acesta a dreptului de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate. În acest sens, Colegiul penal conchide că, la momentul comiterii infracțiunii, inculpatul activa în funcția de agent operativ BPDS Fulger al MAI, funcție care face parte din categoria funcțiilor publice. Potrivit Legii cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr.158-XVI din XXXXXXXXXXXX, persoana publică este obligată să respecte Constituția, legislația în vigoare, precum și tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte; să respecte cu strictețe drepturile și libertățile cetățenilor; să fie loial autorității publice în care activează; să

îndeplinească cu responsabilitate, obiectivitate și promptitudine, în spirit de inițiativă și colegialitate toate atribuțiile de serviciu; să păstreze, în conformitate cu legea, secretul de stat, precum și confidențialitatea în legătură cu faptele, informațiile sau documentele de care ia cunoștință în exercițiul funcției publice, cu excepția informațiilor considerate de interes public; să respecte normele de conduită profesională prevăzute de lege. În speța dată, Colegiul penal remarcă faptul că prima instanță nu a ținut cont de faptul că inculpatul, fiind o persoană publică, a comis o infracțiune în timpul îndeplinirii obligațiilor de serviciu și anume că acesta a manifestat un scop de cupiditate, cel de a intra în posesia unei recompense ce nu i se cuvine, pentru a determina alte persoane publice din cadrul DÎT CCA mun. Chișinău să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcțiilor sale.

15. Totodată, Colegiul penal reține că prima instanță a ignorat caracterul infracțiunii comise de către inculpatul Pirău Teodor, care a acționat în relațiile cu XXXXXXXXXX, utilizând autoritatea funcției deținute – agent operativ BPDS Fulger al MAI. Așadar, instanțele de judecată urmează să țină cont și de faptul că, în cazul comiterii infracțiunilor de corupție și conexe corupției, noțiunea de „gravitatea infracțiunii săvârșite” la individualizarea pedepsei trebuie de înțeles în sensul că aceste infracțiuni, comparativ cu alte categorii de infracțiuni, reprezintă un pericol mai însemnat și deosebit de grav pentru societate, deoarece se manifestă în structurile autoritățile statului, a puterii sau serviciilor publice, care discreditează și compromit activitatea acestora, în cazul dat autoritatea organelor Ministerului Afacerilor Interne.

16. Prin urmare, Colegiul penal constată că în circumstanțele reținute, se impune necesitatea expunerii convingătoare și justificate în privința aplicării față de inculpatul Părău Teodor, a pedepsei complementare, și anume - privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita anumite activități, în baza art.65 Cod penal, urmând să se țină cont că, pentru a atinge scopul legii penale, pedeapsa trebuie fie într-o măsură suficientă pentru a asigura restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane.

17. Conform art.106 Codul penal, *confiscarea specială constă în trecerea, forțată și gratuită, în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin.(2). În cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate, se confiscă contravaloarea acestora. Sînt supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile valutare): a) utilizate sau destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni; b) rezultate din infracțiuni, precum și orice venituri din valorificarea acestor bunuri; c) date pentru a determina săvârșirea unei infracțiuni sau pentru a-l răsplăti pe infractor; e) deținute contrar dispozițiilor legale; f) convertite sau transformate, parțial sau integral, din bunurile rezultate din infracțiuni și din veniturile de la aceste bunuri; g) care constituie obiectul infracțiunilor de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului. Dacă bunurile rezultate din infracțiuni și veniturile de la aceste bunuri au fost comasate cu bunurile dobândite legal, se confiscă acea parte din bunuri sau contravaloarea acestora care corespunde valorii bunurilor rezultate din infracțiuni și a veniturilor de la aceste bunuri. Dacă bunurile menționate la alin.(2) lit. a) și b) aparțin sau au fost transferate oneros unei persoane care nu știa și nici nu trebuia să știe despre scopul utilizării sau originea bunurilor, se confiscă contravaloarea acestora. Dacă bunurile respective au fost transferate cu titlu gratuit unei persoane care nu știa și nici nu trebuia să știe despre scopul utilizării sau originea acestora, bunurile se confiscă. Confiscarea specială se poate aplica chiar dacă făptuitorului nu i se stabilește o pedeapsă penală. Confiscarea specială nu se aplică în cazul infracțiunilor săvârșite prin intermediul unui organ de presă sau al oricărui alt mijloc de informare în masa.*

18. Confiscarea specială este o măsură de siguranță de drept penal cu caracter patrimonial care constă în trecerea în patrimoniul statului a unor bunuri sau valori care au servit la săvârșirea faptei penale sau au rezultat din săvârșirea acesteia, ori sînt deținute contrar legii. Ea se face în scopul excluderii pericolului de a fi săvârșite noi fapte penale. Pentru a aplica confiscarea specială, este necesar a constata că: a) făptuitorul a săvârșit o faptă prevăzută de legea penală indiferent dacă el a fost pedepsit penal sau absolvit de răspunderea penală în condițiile legii (în cazul minorilor, persoanelor incapabile etc.); b) făptuitorul a utilizat obiecte, lucruri pentru săvârșirea infracțiunii (unelte, mecanisme, mașini, nave acvatice, arme etc.) care aparțin lui sau complicilor la infracțiune; c) făptuitorul a dobândit produse, bunuri prin fapta penală săvârșită, realizând latura obiectivă a infracțiunii. La caz, Colegiul penal reține că sunt întrunite toate condițiile pentru dispunerea confiscării sumei bănești în mărime de 600 euro. Concluzia referitor la necesitatea aplicării confiscării este stipulată și în decizia Curții Supreme de Justiție 1ra-1236/2018 din 25 septembrie 2018.

19. În conformitate cu art.415, 417-418 Codul procedură penală, Colegiul penal –

DECIDE:

Se admite apelul procurorului în Procuratura Anticorupție, XXXXXXXXXX, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul central) nr.1-642/17 din 17 octombrie 2017 și se casează parțial această sentință, în partea care se referă la pedeapsa complimentară și confiscare, cu pronunțarea, în această parte, a unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează:

Lui XXXXXXXXXX, condamnat la amendă în mărime de 2700 (două mii șapte sute) unități convenționale pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.2 lit.b) Codul penal, i se stabilește pedeapsa complimentară cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice în cadrul Ministerului Afacerile Interne pe un termen de 3 (trei) ani.

Se dispune confiscarea de la XXXXXXXXXX a sumei de 600 (șase sute) euro, cu trecerea forțată și gratuită a mijloacelor bănești nominalizate în proprietatea statului.

Decizia este executorie și poate fi supusă recursului la Curtea Supremă de Justiție a RM în termen de 30 zile din momentul pronunțării deciziei motivate.

Decizia motivată pronunțată public la 13 martie 2019, ora 14.00.

Președintele ședinței,

Judecător Pleșca Ion

judcător Negru Maria

